

Niniejszy dokument nie stanowi doręczenia w trybie art. 15 zzs⁹ ust. 2 ustawy COVID-19 (Dz.U.2021, poz. 1842)

Sygn. akt I ACa 698/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Sędziowie:	SSA Józef Wąsik SSO (del.) Adam Sęk
Protokolant:	Katarzyna Mitan

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2021 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa S. K. (1)

przeciwko Grupa (...) S.A. w K.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 14 czerwca 2017 r. sygn. akt I C 778/17

1. zmienia zaskarżony wyrok nadając mu treść:

„ I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda S. K. (1) na rzecz strony pozwanej Grupa (...) S.A. w K. kwotę 5.417 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu”;

2. orzeka zwrot przez powoda S. K. (1) na rzecz strony pozwanej Grupa (...) S.A. w K. spełnionego świadczenia w kwocie 103.301,52 zł (sto trzy tysiące trzysta jeden złotych pięćdziesiąt dwa grosze),

3. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 16.100 zł (szesnaście tysięcy sto złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego i kasacyjnego.

SSA Józef Wąsik SSA Grzegorz Krężolek SSO (del.) Adam Sęk

Sygn. akt : I ACa 698/21

UZASADNIENIE

Uwzględniając w całości roszczenie S. K. (1) domagającego się od strony pozwanej Grupy (...) SA w K. zapłaty kwoty 80 000 złotych wraz z odsetkami za opóźnienie od sum i w terminach określonych w żądaniu z tytułu części wynagrodzenia za pełnienie przez niego funkcji prezesa zarządu pozwanej, w okresie od 8 maja do 30 września 2016r oraz należnej mu odprawy dla której podstawą jest postanowienie par.1 ust.2 lit d. umowy zawartej przez strony w dniu 27 czerwca 2013r., Sąd Okręgowy w Kielcach, wyrokiem z dnia 14 czerwca 2017r :

- zasądził od Grupy (...) SA w K. na rzecz S. K. (1) kwotę 80.000zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 października 2016 r. [pkt I] oraz

-zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 9 417 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu [pkt II sentencji wyroku].

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

Pozwana Grupa (...) S.A. w K. jest firmą działającą w branży edukacyjnej. Zajmuje się wydawnictwem podręczników szkolnych i innych materiałów metodycznych. Organami spółki są zarząd, rada nadzorcza i walne zgromadzenie (§ 4 statutu). Reprezentacją spółki i prowadzeniem jej spraw zajmuje się zarząd, który składa się od jednej do pięciu osób powoływanych przez radę nadzorczą na wspólną pięcioletnią kadencję (§ 5 ust. 1-4 statutu).

Kwestie wygaśnięcia mandatu członka zarządu reguluje § 5 ust. 4 statutu spółki, zgodnie z którym mandat członka zarządu powołanego przed upływem danej kadencji zarządu wygasa równocześnie z wygaśnięciem mandatów pozostałych członków, najpóźniej z dniem odbycia walnego zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu. Taki sam skutek następuje na skutek śmierci, rezygnacji albo odwołania go ze składu zarządu.

Powód rozpoczął pracę u strony pozwanej w 2011 roku, kiedy został zatrudniony na 4/5 etatu na stanowisku menadżer ds. projektów strategicznych. Podstawą zatrudnienia była umowa na czas określony do dnia 14 września 2013 roku.

W tamtym okresie zarząd spółki składał się z trzech członków: P. T. (1), M. Ś. i G. M., powołanych przez radę nadzorczą w dniu 16 marca 2011 roku na okres 5-letniej kadencji, tj. na lata 2011-2015, w której ostatni pełny rok obrotowy przypadał na 1 października 2014 roku do 30 września 2015 roku.

Rok po rozpoczęciu pracy , nadzwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszy na podstawie uchwały nr (...) z dnia 6 listopada 2012 roku powołało powoda na członka rady nadzorczej spółki.

W dniu 6 marca 2013 roku pozwana zawarła z powodem porozumienie, na podstawie którego zmieniony został mu rodzaj pracy z menadżera projektów specjalnych na dyrektora generalnego. Zmieniono również rodzaj umowy na umowę na czas nieokreślony oraz wymiar pracy na cały etat.

Uchwałą nr (...) rady nadzorczej z dnia 6 marca 2013 roku odwołano ze składu zarządu dotychczasowych członków: P. T. (1), M. Ś. i G. M. oraz ustalono, że liczba członków wynosić będzie jeden (§ 1 uchwały).

Na podstawie art. 383 § 1 kodeksu spółek handlowych rada delegowała S. K. (1) – wiceprzewodniczącego tego organu- do wykonywania czynności członka zarządu na okres trzech miesięcy (§ 2 uchwały).

Na posiedzeniu z dnia 29 marca 2013 roku rada podjęła uchwałę nr (...) o powołaniu powoda do składu zarządu – z chwilą wygaśnięcia jego mandatu jako członka rady nadzorczej – na stanowisko prezesa zarządu. Na tym samym posiedzeniu, uchwałą nr (...) ustaliła miesięczne wynagrodzenie powoda na kwotę 20.000 zł brutto miesięcznie.

W dniu 24 czerwca 2013 roku organ ten podjął uchwałę nr (...), przy pomocy środków bezpośredniego komunikowania się na odległość, w sprawie zawarcia z powodem umowy o odprawę, do podpisania której doszło 27 czerwca 2013 roku.

Zgodnie z treścią tej umowy powodowi przysługiwała od spółki odprawa w razie odwołania go ze składu zarządu spółki oraz jego rezygnacji z powodu:

- wypowiedzenia przez prezesa zarządu umowy o pracę z ważnych powodów dotyczących spółki; ważne powody zachodzą wtedy, gdy spółka istotnie narusza prawa pracownika;
- rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez spółkę niezgodnie z prawem;
- rozwiązania umowy o pracę przez prezesa zarządu z powodu naruszenia przez spółkę podstawowych obowiązków wobec pracownika;
- wypowiedzenia umowy o pracę przez spółkę, chyba że wypowiedzenie nastąpiło z powodu, który mógłby stanowić przyczynę rozwiązania przez spółkę umowy o pracę bez wypowiedzenia (§ 1 ust 1 i ust. 2 lit. a-d).

Zgodnie z postanowieniami umowy odprawa nie przysługiwała, gdy odwołanie nastąpiło z przyczyny, która uzasadnia rozwiązanie umowy o pracę z prezesem zarządu na stanowisku dyrektora generalnego przez spółkę bez wypowiedzenia lub nastąpiło w związku z wygaśnięciem stosunku pracy wynikającego z umowy o pracę, lub w związku z wypowiedzeniem lub rozwiązaniem umowy o pracę przez prezesa zarządu (§ 1 ust. 1 lit. a-c).

W przypadku zaistnienia zdarzeń uprawniających S. K. (2) do tego świadczenia miało zostać mu ono wypłacone bez odrębnego wezwania do zapłaty w terminie 7 dni od dnia odwołania ze składu albo rezygnacji ze składu zarządu (§ 2 ust. 1).

Wysokość odprawy została uzależniona od chwili zaistnienia zdarzenia uprawniającego do tego świadczenia i wynosiła 135.000 zł, gdy miało ono miejsce do dnia 31 sierpnia 2013 roku, 270.000 zł o ile zaszło od dnia 1 września 2013 roku do dnia 28 lutego 2014 roku, lub 540.000 zł w razie, gdy powstało po dniu 28 lutego 2014 roku (§ 3).

W 2014 roku rada nadzorcza pozwanej uchwałą nr (...) określiła liczbę członków zarządu na dwie osoby i powołała do składu zarządu na stanowisko członka tego organu P. K..

Z dalszej części ustaleń wynika, że dniu 16 marca 2016 roku odbyło się walne zgromadzenie akcjonariuszy pozwanej spółki, które utworzył powód, jako prezes zarządu. Podjęło ono uchwały dotyczące m.in. zatwierdzenia sprawozdania finansowego spółki i grupy kapitałowej za poprzedni rok obrotowy oraz udzielenia absolutorium powodowi, P. K. oraz członkom Rady Nadzorczej z wykonania obowiązków za poprzedni rok obrotowy.

Dnia 31 marca 2016 roku odbyło się kolejne walne zgromadzenie akcjonariuszy, na którym powołano nowych członków rady nadzorczej oraz ustalono wysokość ich wynagrodzenia.

Nowo powołana rada nadzorcza w dniu 7 maja 2016 roku podjęła uchwałę nr (...) o następującej treści:

„Rada Nadzorcza działając na podstawie art. 368 § 4 ksh w zw. z § 5 ust. 3 statutu spółki, w związku z upływem czasu trwania 5 letniej wspólnej kadencji członków zarządu Grupy (...) S.A. w K. określonej w § 5 ust. 4 statutu spółki i wygaśnięciem mandatów prezesa zarządu S. K. (1) i członka zarządu P. K. w dniu 16 marca 2016 roku, w którym odbyło się zwyczajne walne zgromadzenie akcjonariuszy spółki zatwierdzające sprawozdanie finansowe za ostatni pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członków zarządu:

1) ustala dwuosobowy skład zarządu Grupy (...) S.A. w K. na kolejną 5-letnią wspólną kadencję, tj. na lata 2016-2020, w której ostatni pełny rok obrotowy przypada na okres od 1 października 2019 roku do 30 września 2020 roku;

2) powołuje w skład zarządu na kolejną wspólną kadencję następujące osoby:

a. Pana G. K., jako prezesa zarządu

b. Pana P. T. (2), jako członka zarządu.”

Powód oraz członek zarządu P. K. nie byli obecni na tym posiedzeniu rady nadzorczej, nie wiedzieli też o zamiarze podjęcia uchwały o odwołaniu ich ze sprawowanych funkcji.

Dopiero w dniu 9 maja 2016 roku przewodniczący tego organu oświadczył powodowi, iż w dniu 7 maja 2016 roku powołany został nowy zarząd spółki.

S. K. (1) nie zgadzał się ze stanowiskiem rady, iż jego kadencja wygasła w dniu 16 marca 2016 roku i w tym zakresie prowadził ze spółką korespondencję wyjaśniającą. Jednocześnie nadal wykonywał on obowiązki służbowe wynikające z zatrudnienia na stanowisku dyrektora generalnego.

W dniu 10 maja 2016 roku w związku z wygaśnięciem kadencji powoda jako prezesa zarządu i powołaniem na jego miejsce nowego członka, pozwana wypłaciła mu częściowe wynagrodzenie w kwocie 3.723,12 zł netto. W marcu i kwietniu 2016 roku otrzymał on pełne wynagrodzenie w wysokości 16.420 zł netto.

W dniu 6 czerwca 2016 roku S. K. (1) została wypowiedziana umowa o pracę zawarta dnia 15 września 2011 roku, zmieniona porozumieniem z dnia 6 marca 2013 roku z przyczyn:

1. odpowiedzialności za zlecenie produkcji okładek podręczników szkolnych ze znakiem słowno-graficznym (...), mimo nieposiadania przez spółkę uprawnień do posługiwania się tym znakiem, co skutkowało wstrzymaniem produkcji tych okładek, a w odniesieniu do już wytworzonych – koniecznością wykonania naklejek zasłaniających ten znak i spowodowało powstanie strat finansowych oraz naraziło spółkę na utratę dobrego imienia;
2. zmiany okoliczności uzasadniających zatrudnienie powoda na stanowisku dyrektora generalnego z uwagi na wygaśnięcie w dniu 16 marca 2016 roku jego mandatu jako prezesa zarządu spółki z powodu upływu wspólnej kadencji członków zarządu i powołania członków zarządu na nową kadencję bez jego osoby.

Wypowiedzenie nastąpiło z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30 września 2016 roku. W czasie wypowiedzenia powodowi udzielono urlopu wypoczynkowego, a po jego wykorzystaniu został zwolniony z obowiązku świadczenia pracy na rzecz spółki.

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy w K. X Wydział Gospodarczy Rejestru Sądowego w sprawie sygn. akt (...) z wniosku pozwanej wykreślił powoda z KRS spółki jako prezesa zarządu i P. K., jako członka zarządu oraz dokonał wpisu nowo wybranych członków tego organu.

W związku z wypowiedzeniem umowy o pracę powód pismem z dnia 26 września 2016 roku złożył rezygnację ze składu zarządu pozwanej spółki z dniem 30 września 2016 roku.

Wniósł nadto o wypłatę na jego rzecz zaległego wynagrodzenia z tytułu powołania do zarządu i pełnienia funkcji prezesa zarządu za okres od dnia 8 maja 2016 roku do dnia 30 września 2016 roku w łącznej kwocie 95.483,87 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie w terminie 7 dni od dnia rezygnacji oraz

wypłatę należnej mu na podstawie umowy z dnia 27 czerwca 2013 roku odprawy w kwocie 540.000 zł, w terminie 7 dni od dnia rezygnacji, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, bez ponownego wezwania do zapłaty.

Powód oświadczył również, że nie zgadza się z przyczynami wypowiedzenia umowy o pracę podanymi w piśmie z dnia 6 czerwca 2016 roku.

Pozwana nie wypłaciła na rzecz powoda żądanych przez niego kwot w podanym wyżej terminie, powołując się na swoje stanowisko wyrażone w dotychczasowej korespondencji pomiędzy stronami.

Ocenę prawną roszczenia powoda , która doprowadziła do konkluzji , iż jest ono usprawiedliwione w całości , Sąd Okręgowy oparł na stwierdzeniach i wnioskach , które można podsumować w następujący sposób:

a/ zgodnie ze statutem pozwanej spółki zarząd jest powoływany na wspólną pięcioletnią kadencję (§ 6 ust. 4 statutu). Wprowadzenie w statucie wspólnej kadencji oznacza, że cały zarząd jako organ powoływany jest na określony czas. Kadencja odnosi się do tego organu jako całości, a nie poszczególnych członków. Jej początek i koniec są identyczne, choć nie muszą być takie same dla poszczególnych członków tego organu.

Wspólna kadencja oznacza bowiem, że w określonym czasie wygasają mandaty wszystkich członków zarządu, którzy pełnią funkcję w tym dniu. Jeżeli zarząd został powołany na wspólną kadencję określony termin, na jaki go powołano, wyznacza maksymalne granice czasowe dla pełnienia funkcji przez wszystkich,

b/ analizując sytuację, w której ustanowiono wspólną kadencję w pozwanej spółce, można wyróżnić dwie sytuacje. Pierwsza odnosi się do stanu, gdy powołano cały zarząd, który w tym samym składzie kończy kadencję. Druga, w której powołanie poszczególnych członków następuje w różnym czasie.

Sytuacja ta dotyczy zarówno wypadku, gdy powołany jest zarząd w całości, ale w trakcie kadencji dochodzi do zmian w jego składzie, jak i stanu, gdy ma miejsce powoływanie członków zarządu w różnym czasie, czyli są oni powoływani sukcesywnie . Zasada ta obowiązuje zawsze, gdy po powołaniu zarządu tworzy go chociażby jeden jego członek. Nie ma znaczenia, czy został on powołany na początku kadencji, czy w jej trakcie. Dla realizacji danej kadencji wspólnej konieczna jest ciągłość członkostwa w zarządzie oraz rzeczywiste obsadzenie tego organu choćby przez jednego członka bez względu na to, w którym momencie jej trwania został on powołany. Gdy ten warunek nie jest spełniony kadencja organu zarządzającego jest zakończona.

Przerwanie członkostwa w zarządzie w stosunku do wszystkich jego członków powoduje nie tylko wygaśnięcie mandatów poszczególnych członków lecz także wcześniejsze zakończenie kadencji wspólnej, czego skutkiem jest jej skrócenie kadencji bez wypełnienia pełnego okresu ustalonego w statucie.

Mandat członków zarządu powołanych przed upływem danej kadencji wygasa w razie przedterminowego wygaśnięcia mandatu ostatniego z członków zarządu, których powołanie rozpoczęło wspólną kadencję tego organu. Jedynie w razie jednoczesnego przedterminowego wygaśnięcia mandatów wszystkich dotychczasowych członków zarządu członkowie zarządu powołani w ich miejsce nie kończą dotychczasowej wspólnej kadencji zarządu, ale rozpoczynają nową wspólną kadencję,

c/ taka sytuacja miała miejsce w odniesieniu do relacji pomiędzy powodem jako prezesem zarządu , a stroną pozwaną.

Uchwałą nr (...) rady nadzorczej Grupy (...) S.A. z siedzibą w K. z dnia 6 marca 2013 roku odwołano ze składu zarządu dotychczasowych członków: P. T. (1), M. Ś. i G. M., których kadencja została wyznaczona na lata 2011-2015, w której ostatni pełny rok obrotowy przypadał na okres od 1 października 2014 roku do 30 września 2015 roku. Mandaty tych członków zarządu wygasły jednocześnie, wskutek ich odwołania, zatem w tym samym czasie wygasła kadencja całego zarządu.

Nie można uznać, iż powód, będąc delegowanym do pełnienia funkcji prezesa zarządu w dniu 6 marca 2013 roku miał kontynuować wspólną kadencję poprzedniego zarządu, gdyż tamten zarząd w tym czasie już nie istniał. Powołany na funkcje prezesa zarządu rozpoczął nową - łączną - pięcioletnią kadencję tego organu,

d/ nie ma racji pozwana zarzucając , że z uwagi na określenie kadencji zarządu poprzedników powoda z dokładnym wskazaniem końca ostatniego pełnego roku obrotowego kadencji, tj. na 30 września 2015 roku, kadencja nie mogła ulec skróceniu, mimo odwołania wszystkich członków zarządu, albowiem statut nie przewiduje takiego skutku. Wprawdzie w statucie określone zostało, iż zarząd powoływany jest na pięcioletnią kadencję, jednak okres ten należy traktować jako maksymalne granice czasowe dla pełnienia funkcji przez członków zarządu, co nie oznacza, iż faktycznie kadencja musi trwać przez cały ten okres,

e/ nietrafny jest też zarzut Grupy (...) SA, odwołujący się do tego, iż statut spółki nie przewiduje skracania kadencji zarządu. W okolicznościach faktycznych sprawy, doszło nie do skrócenia ale do zakończenia [ustania] kadencji poprzedniego składu tego organu, w następstwie ich odwołania przez radę nadzorczą.

Nie można zgodzić się też z zarzutem pozwanej, iż prawidłowość stanowiska rady nadzorczej w zakresie powołania nowego zarządu po upływie kadencji rozpoczętej w 2011 roku potwierdził Sąd Rejonowy w K. (sąd rejestrowy), który postanowieniem z dnia 6 czerwca 2016 r. (...) wykreślił powoda z działu 2. podrubryki 1. Krajowego Rejestru Sądowego, obejmującej dane osób wchodzących w skład zarządu spółki, na podstawie uchwały rady nadzorczej z dnia 7 maja 2016 roku, a nie na podstawie oświadczenia powoda z dnia 26 września 2016 roku o rezygnacji z mandatu prezesa zarządu.

Zdaniem Sądu I instancji zarzut ten nie jest uzasadniony albowiem uchwała rady nadzorczej z dnia 7 maja 2016 roku, na podstawie której sąd rejestrowy dokonał zmian w KRS pozwanej, nie zawiera żadnych konkretnych informacji dotyczących sposobu objęcia przez powoda funkcji prezesa zarządu czy odwołania członków poprzedniego zarządu. Ponadto proces dokonywania zmian w KRS jest sformalizowany i w przypadku poprawnego złożenia wniosku wraz z załącznikami i stosowną opłatą, zostaje uwzględniony,

f/ zatem kadencja S. K. (1) w zarządzie pozwanej spółki nie wygasła z powodu zatwierdzenia sprawozdania finansowego za ostatni rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu w ramach wspólnej kadencji zarządu, tj. w dniu 16 marca 2016 roku, lecz skutek złożenia przez niego rezygnacji w dniu 30 września 2016 roku.

W konsekwencji jego roszczenie o wypłatę na jego rzecz zaległego wynagrodzenia za sprawowanie funkcji prezesa zarządu oraz odprawy zgodnie z umową stron z dnia 27 marca 2013 roku jest usprawiedliwione, wobec czego powództwo w tym zakresie zostało uwzględnione w całości,

g/ dniem rezygnacji powoda ze składu zarządu spółki jest 30 września 2016 roku, a wobec tego dniem wymagalności roszczenia powoda, od którego winny zostać naliczone odsetki ustawowe za opóźnienie jest 8 października 2016 roku, stosownie do jego wezwania z 26 września 2016 r. skierowanego do strony przeciwnej o jego spełnienie.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu była norma art. 98 par. 1 i 3 kpc i wynikająca z niej zasada odpowiedzialności i za wynik sprawy.

Apelację od tego orzeczenia złożyła strona pozwana i obejmując nią całość wyroku Sąd I instancji, w jej wniosku postulowała wydanie przez Sąd Apelacyjny orzeczenia reformatoryjnego, którym powództwo zostanie oddalone w całości, a powód obciążony kosztami procesu i postępowania apelacyjnego.

Uznając, że fakty doniosłe dla rozstrzygnięcia nie były sporne, podniosła zarzut naruszenia prawa materialnego poprzez nieprawidłową wykładnię przez Sąd niższej instancji prawa materialnego, a to art. 369 par. 3-5 kodeksu spółek handlowych.

W motywach apelacji spółka Grupa (...) przywołała dotąd prezentowane stanowisko co do wykładni tych norm podkreślając, że Sąd niepoprawnie, wbrew wskazanym przepisom oraz postanowieniom statutu spółki przyjął, iż mogło dojść do skrócenia czasu trwania kadencji członków zarządu pozwanej, w warunkach gdy była to kadencja pięcioletnia, mając przy tym charakter kadencji łącznej, na skutek przedterminowego wygaśnięcia mandatów członków tego organu.

Podkreślając, że byłoby to niezgodne z wolą akcjonariuszy spółki, w uzasadnieniu apelacji szczegółowo uzasadniła wskazany wyżej wniosek polemiczny wobec poglądu prawnego Sądu Okręgowego, który zdecydował o ocenie roszczenia S. K. (1) jako uzasadnionego w całości.

Bliższe powoływanie tych argumentów, wobec kasatoryjnego orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2021r jest z przyczyn teleologicznych, w tym miejscu zbędne.

Sąd Apelacyjny w K. wyrokiem z dnia 8 czerwca 2018r w sprawie o sygnaturze (...) apelację Grupy (...) SA w K. oddalił i zasądził od niej na rzecz powoda kwotę 4050 złotych , tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Nie podzielając zarzutu naruszenia prawa materialnego na którym opierał się środek odwoławczy pozwanej , uznając za trafne stanowisko Sądu Okręgowego służące w wykładni norm art. 369 par. 3-5 k.s.h dodał do niego , że :

- przepis art. 369 par. 3 kodeksu spółek handlowych uzasadnia stwierdzenie , iż jeżeli zarząd spółki powołano na okres kadencji wspólnej , to członek tego organu o ile objął swoją funkcję w miejsce członka , który ustąpił ze stanowiska , może sprawować swój mandat tylko do upływu kadencji organu jako takiego. W stosunku do niego nie ulega ona wydłużeniu.

- wygaśnięcie mandatów wszystkich członków organu zarządzającego spółki , prowadzi do zakończenia kadencji mającej charakter wspólnej.

Stąd nietrafne jest zapatrywanie skarżącej , że niezależnie od takiego skutku można mówić , że upływ tej kadencji może nastąpić niezależnie od tego zdarzenia , po upływie okresu jej trwania , który określony jest w statucie.

Nie ma ona bowiem charakteru samoistnego, autonomicznego wobec stanu osobowego tego organu. Aby można było mówić , że kadencja jest nadal kontynuowana, musi swoją funkcję nadal sprawować przyjemniej jeden członek tego organu. Nowo powołani członkowie , po rezygnacji wszystkich dotychczasowych członków , rozpoczynają nową – łączną kadencję , której czas trwania określa statut. W przypadku pozwanej spółki jest to pięć lat,

- wbrew kolejnemu argumentowi skarżącej możliwość dalszej kontynuacji kadencji zarządu [do upływu okresu pięciu lat] musiałoby wynikać ze szczególnego zapisu statutu , którego brak , a nie jak twierdzi apelująca to skrócenie tego okresu musiałoby mieć podstawę w takim postanowieniu prawa wewnętrznego spółki,

- bez znaczenia dla oceny tego zagadnienia jest okoliczność , iż na podstawie uchwały rady nadzorczej z dnia 7 maja 2016r Sąd Rejestrowy ujawnił w rejestrze nowy skład zarządu pozwanej. Wpis ten ma charakter deklaratoryjny i nie przesądza o tym czy określona osoba ma status członka organu zarządzającego spółki kapitałowej. Decydują o tym przepisy kodeksu spółek handlowych oraz postanowienia statutu,

- w konsekwencji poprawne jest stanowisko Sądu niższej instancji zgodnie z którym kadencja powoda w zarządzie nie wygasła wcześniej ale dopiero na skutek złożenia przez niego rezygnacji z pełnienia tej funkcji , z dniem 30 września 2016r.

Przy takim przyjęciu, jego roszczenie w ramach którego domagał się zapłaty części wynagrodzenia za popelnienie jej w okresie od 8 maja 2016 do 30 września 2016r oraz części świadczenia z tytułu odprawy , należnej mu na podstawie paragrafu 1 ust. 2 lit d/ umowy zawartej przez strony w dniu 27 czerwca 2013r było usprawiedliwione , także w zakresie odsetek za opóźnieniami w jego spełnieniu.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego była norma art. 98 par. 1 i 3 kpc w zw z art. 391 par. 1 kpc.

Od tego wyroku Grupa (...) SA w K. złożyła skargę kasacyjną , domagając się w pierwszej kolejności wydania przez Sąd Najwyższy orzeczenia co do istoty sprawy i oddalenia powództwa , przy obciążeniu powoda kosztami postępowania .

Jako wniosek ewentualny sformułowała żądanie uchylenia orzeczenia Sądu Apelacyjnego i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W skardze kasacyjnej pozwana zawarła także wniosek o orzeczenie zwrotu przez S. K. (1) spełnionego przez skarżącą świadczenia wynikającego z treści orzeczeń Sądów obu instancji.

Wskazała ,/ załączając potwierdzenia przelewów / , że świadczyła w ich wykonaniu na jego rzecz ogółem kwotę 13 301, 52 złote , na którą złożyły się : należność główna – 80 000zł , ustawowe odsetki za opóźnienie od niej, za okres od 8 października 2016r do dnia zapłaty – 10 lipca 2018r oraz koszty procesu i postępowania apelacyjnego, w łącznej sumie 13 467 złotych.

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2021r Sąd Najwyższy w W. , w sprawie o sygnaturze(...), wyrok Sądu Apelacyjnego uchylił i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o kosztach postępowania kasacyjnego.

W motywach orzeczenia zostało przyjęte następujące stanowisko prawne , wiążące po myśli art. 398²⁰ kpc , Sąd Apelacyjny ponownie rozpoznający apelację strony pozwanej:

- zgodnie z zasadą ogólną , wynikającą z art. 369 par1 kodeksu spółek handlowych kadencja dotyczy każdego z członków zarządu spółki kapitałowej z osobna.

Z paragrafu 3 tej normy, przewidującego możliwość powołania zarządu na okres wspólnej kadencji , wynika , iż tego rodzaju kadencja jest wyjątkiem od reguły. Przy jego zastosowaniu, zarząd powoływany jest na jeden , wspólny dla wszystkich członków tego organu okres. Z jego upływem wygasa kadencja wszystkich członków niezależnie od tego , że byli powoływani do gremium tworzącego zarząd już w czasie jej trwania. Żadna z tych osób nie ma własnej , traktowanej indywidualnie , w tym w odniesieniu do jej czasokresu , kadencji,

- jeżeli wszyscy członkowie zostali odwołani przed upływem kadencji łącznej , następuje skutek w postaci jej zakończenia , chociażby okres ten jeszcze nie upłynął. Przy tym kodeks spółek handlowych nie zna pojęcia zarządu , który nie jest obsadzony.

W takim przypadku należy przyjąć , że spółka nie posiada organu. Nowo powołane do osoby do pełnienia funkcji jego piastuna rozpoczynają , w wyłonionym w ten sposób składzie , nową [łączną] jego kadencję,

- o ile przyjąć , że wcześniej do takiego odwołania członków zarządu nie doszło, prowadząc do skutku przedterminowego zakończenia jego kadencji, to najpóźniej wraz z powołaniem nowego zarządu następuje odwołanie poprzedniego.

- zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia o roszczeniu powoda ma ocena skutków uchwały rady nadzorczej pozwanej z dnia 7 maja 2016r , która powoła zarząd w nowym składzie , na kolejną wspólną dla jej członków kadencję.

W warunkach gdy S. K. (1) domagał się wynagrodzenia pełnienie funkcji prezesa zarządu za okres po dacie tej uchwały, należy ocenić czy rzeczywiście , w sposób faktyczny , wykonywał tego rodzaju czynności albo też czy wynagrodzenie to jest mu należne na innej podstawie,

Niezbędne jest też ustalenie i ocena tego, co oznaczało delegowanie przez radę nadzorcza powoda do pełnienie funkcji prezesa zarządu na podstawie uchwały z 6 marca 2013r i czy delegacja ta stanowiła, czy też nie , zmianę obsady zarządu , którego kadencja [jako łączna] trwa dalej, a także dokonanie wykładni uchwały z 29 marca 2013r w odniesieniu do przyjętych w niej zasad wynagradzania powoda.

W na nowo prowadzonym postępowaniu apelacyjnym pełnomocnik strony pozwanej podtrzymał apelację , odwołując się do argumentów wskazanych w jej motywach.

Postulował też obciążenie przeciwnika procesowego kosztami postępowania kasacyjnego.

Ponadto , w warunkach nie rozstrzygnięcia o nim przez Sąd Najwyższy , domagał się orzeczenia przez Sąd II instancji o zwrocie na rzecz spółki przez pozwanego spełnionego świadczenia.

Pełnomocnik S. K. (1) wniósł o oddalenie apelacji oraz obciążenie drugiej strony kosztami postępowania przed Sądem II instancji.

Równocześnie jednak podnosił, że na wypadek uznania przez Sąd Odwoławczy, iż nie pełnił funkcji prezesa zarządu pozwanej po dniu 7 maja 2016r, podstawą przyznania na jego rzecz świadczenia z tytułu odprawy jest, nie jak dotąd wskazywał, postanowienie paragrafu 1 ust 2 lit d/ umowy zawartej przez strony w dniu 27 czerwca 2013r ale to, które jest objęte paragrafem 1 punkt 1 tej umowy.

Pełnomocnicy stron zgodnie oświadczyli, że w świetle stanowiska prawnego zawartego w motywach orzeczenia Sądu Najwyższego nie wnoszą o uzupełnienie postępowania dowodowego przed Sadem II instancji.

/ por. zapis dźwiękowy rozprawy z dnia 29 września 2021r minuty 3-10 k. 299 v /.

Rozpoznając ponownie apelację strony pozwanej, Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy Grupy (...) SA w K. jest uzasadniony, prowadząc do zmiany objętego nim wyroku Sądu I instancji i oddalenia powództwa w całości.

Taki wynik postępowania, prowadzi do obciążenia S. K. (1) kosztami procesu, postępowania apelacyjnego i kasacyjnego, które w sposób celowy, podejmując obronę przed zgłoszonym przez niego roszczeniem, poniosła skarżąca.

Konsekwencją oceny, iż żądanie powoda jest niezasadne jest także obciążenie S. K. (1) obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanej spełnionego przez nią świadczenia.

Jak Sąd II instancji wskazywał już uprzednio, apelacja strony pozwanej opiera się jedynie na zarzucie materialnym, nieprawidłowego zastosowania przez Sąd Okręgowy w K. art. 369 par. 3-5 kodeksu spółek handlowych.

Nie podniesienie w jej ramach zarzutów procesowych oraz dotyczących ustaleń faktycznych stanowiących podstawę kontrolowanego instancyjnie orzeczenia ma to następstwo, iż ustalenia te Sąd II instancji przyjmuje za własne jako przez skarżącą nie podważane.

Stanowisko to jest tym bardziej usprawiedliwione gdy wziąć pod rozwagę stwierdzenie skarżącej zawarte w motywach środka odwoławczego, iż fakty doniosłe dla rozstrzygnięcia nie były pomiędzy stronami sporne.

Do tego niezbędnym jest dodanie, że w warunkach wydania przez Sąd Najwyższy orzeczenia kasacyjnego, a w szczególności zaprezentowanego przezeń stanowiska prawnego, w tym także wskazanego zakresu niezbędnych dla właściwego rozstrzygnięcia o żądaniu powoda dodatkowych ustaleń faktycznych, żadna ze stron wniosków dowodowych służących takiemu uzupełnieniu nie zgłosiła. Nie uczynił tego w szczególności S. K. (1).

Konsekwencje tego zaniechania muszą zostać przypisane, zgodnie z ogólną regułą rozkładu ciężaru dowodzenia okoliczności z których strona wywodzi dla siebie pozytywne następstwa prawne, powodowi.

Zważywszy, że materiał procesowy zgromadzony przed Sądem I instancji nie dawał wystarczającej podstawy faktycznej do potwierdzenia tego, iż po dniu 7 maja 2016r powód wykonywał nadal na rzecz pozwanej spółki czynności odpowiadające pełnionej do tego dnia funkcji prezesa zarządu ani też że dochodzona w postępowaniu [część] świadczenia z tytułu wynagrodzenia za sprawowanie tej funkcji była mu należna od Grupy (...) SA na innej podstawie [powód po tej wykonywał obowiązki wynikające z umowy o pracę jako dyrektor generalny ale nie twierdził w postępowaniu, iż spółka nie wypłaciła mu z tego tytułu należnego wynagrodzenia], wskazane zaniechanie stało się jedną z podstaw oceny, iż tak identyfikowane świadczenie nie może być uznane za dochodzone zasadnie. / bliżej kwestia ta zostanie omówiona w dalszej części uzasadnienia. /.

Dokonując oceny postawionego w apelacji zarzutu materialnego Sąd Apelacyjny jest związany, na podstawie art. 398²⁰ in princ. kpc, stanowiskiem prawnym Sądu Najwyższego.

Zostało ono przedstawione wcześniej i w jego świetle zarzut na jakim opiera się środek odwoławczy pozwanej należy podzielić , a to prowadzi do wydania przez Sąd II instancji rozstrzygnięcia reformatoryjnego.

Przypomnieć należy , że S. K. (1) dochodził w postępowaniu części należnego mu wynagrodzenia jako prezesa zarządu pozwanej , twierdząc , że przestał ją sprawować dopiero na skutek złożenia oświadczenia o rezygnacji z niej , ze skutkiem na dzień 30 września 2016r.

Jak wynikało z podstawy faktycznej żądania , która nie uległa żadnej zmianie aż do zamknięcia rozprawy przed Sądem I instancji/ por. k. 2-4 oraz k. 156 akt / w rozstrzyganej sprawie okres za który to świadczenie było dochodzone, zostało przez S. K. (1) ściśle określone , obejmując okres pomiędzy 8 maja 2016r , a 30 września 2016r.

Z podstawy tej wynikało też wprost , że powód wywodził podstawę do jego przyznania od pozwanej stąd , iż nadal - mimo uchwały rady nadzorczej spółki z 7 maja 2016r o powołaniu zarządu w nowym składzie , w którym powód nie znalazł się , wykonywał czynności prezesa uznając , iż kontynuuje niezakończona dotąd pięcioletnią kadencję jej pełnienia.

Jak już była o tym mowa, okoliczności potwierdzających to , iż wykonywał te czynności w sposób faktyczny , czy na innej niż realizacja funkcji podstawie prawnej , nie dowiódł.

Wobec tego, będąc związanym stanowiskiem prawnym Sądu Najwyższego , zgodnie z którym najpóźniej z dniem powołania przez radę nadzorczą zarządu w nowym składzie, na kolejną łączną kadencję , doszło do odwołania członków poprzedniego zarządu, przy uwzględnieniu , iż powód nie negował legalności uchwały z 7 maja 2016r. Sąd Apelacyjny uznaje , że zasadnym jest przyjęcie , iż w okresie za który dochodzi w rozstrzyganej sprawie wynagrodzenia za pełnienie funkcji prezesa zarządu pozwanej [8 maja 2016 do 30 września 2016r] , już jej nie pełnił.

Stąd brak jest uzasadnionych podstaw do tego aby żądanie zasądzenia na jego rzecz wynagrodzenia ocenić jako zasadne.

Dostrzec też należy , że w warunkach , gdy powód jednoznacznie wskazał , iż wynagrodzenie było mu należne jako prezesowi zarządu , ściśle określając ramy czasowe okresu za który dochodzi tego świadczenia , a jego początek przypada po podjęciu uchwały o powołaniu nowego zarządu spółki ,nieistotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia, przy związaniu Sądu II instancji treścią roszczenia procesowego powoda , jest dokonywanie wykładni postanowień uchwały rady nadzorczej z 6 marca 2013 nr (...) o delegowaniu S. K. (1) mu pełnienia funkcji prezesa zarządu, na okres trzech miesięcy ani też uchwały z 29 marca 2013r nr (...) o powołaniu go na to stanowisko oraz ustalającej należne mu wynagrodzenie miesięczne.

Drugim , niezależnym od pierwszego, źródłem żądania zapłaty , które powód skierował przeciwko Grupie (...) SA było , jak twierdził , należne mu świadczenie z tytułu odprawy dla której podstawą była umowa zawarta przez strony w dniu 27 czerwca 2013r.

S. K. (1)w pozwie jednoznacznie przy tym wskazał , iż dochodzona z tego tytułu kwota 44 516, 14 zł / stanowiąc jedynie część służącej mu odprawy w kwocie 540 000zł / jest mu należna w oparciu o postanowienie tej umowy, wskazane w par. 1 ust. 2 lit d /.

Jak wynika z motywów pozwu , uprawnienie do niej wywodził stąd , że zrezygnował z funkcji prezesa zarządu pozwanej w następstwie wypowiedzenia mu przez spółkę umowy o pracę. / por . k. 4 v akt /.

Ta podstawa faktyczna , tak zidentyfikowanego świadczenia nie uległa zmianie aż do zamknięcia rozprawy przed Sądem I instancji.

Jak Sąd Apelacyjny już wskazywał, dopiero na rozprawie apelacyjnej w dniu 29 września 2021r pełnomocnik powoda oświadczył , że dochodząc w dalszym ciągu części świadczenia , w dotychczasowej wysokości z tytułu odprawy ,

powołuje jako jego źródło zamiast dotąd wskazywanego postanowienia paragrafu 1 ust. 2 lit d/ , postanowienie paragrafu 1 ust. 1 / określonego przez pełnomocnika jako pkt 1 / umowy z 27 czerwca 2013r.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego tego rodzaju zmiana żądania dokonana w postępowaniu apelacyjnym jest - odwołując się do przepisu art. 383 kpc , niedopuszczalna.

Roszczenie w znaczeniu procesowym , składa się z dwóch ściśle ze sobą powiązanych elementów. Żądania określonej treści oraz powołanych dla jego uzasadnienia okoliczności faktycznych.

Ów wzajemny związek ma między innymi to następstwo , że zmiana któregokolwiek z nich stanowi zmianę roszczenia , jako przedmiotu orzekania przez Sąd w procesie.

W postępowaniu apelacyjnym Sąd drugiej instancji nie ogranicza się do kontroli prawidłowości zaskarżonego wyroku Sądu pierwszej instancji i ponownie – w granicach apelacji – rozpoznaje w dalszym ciągu merytorycznie tę samą sprawę.

Jednak jego podstawą są skonkretyzowane już wcześniej żądania oraz twierdzenia obronne stron.

Możliwość zmiany żądania / roszczenia procesowego / na odwoławczym etapie postępowania jest ściśle limitowana przez art. 383 kpc i tylko w granicach określonych przez hipotezę tego przepisu zmiana taka w sposób skuteczny może następować.

W procesie , zmiana powództwa może przybrać m. in postać zmiany podstawy faktycznej , przy braku korekty dotychczasowej treści żądania.

Wskazany przepis wyklucza dopuszczalność takiej zmiany w postępowaniu apelacyjnym albowiem przedmiotem oceny odwoławczej może być tylko roszczenie rozpoznawane i ocenione przez Sąd niższej instancji.

Dopuszczalna na jego podstawie zmiana ma wyłącznie charakter zmiany wyłącznie surogacyjnej , a nowy - spowodowany nią przedmiot procesu - pozostaje w ramach tej samej podstawy faktycznej , która była powoływana przez powoda przed Sądem I instancji.

Zatem usprawiedliwionym jest przyjęcie , że powołanie się przez S. K. (1) dopiero przed Sądem II instancji na nową , dotąd nie formułowaną podstawę faktyczną żądania jest formą zgłoszenia nowego zamiast poprzedniego roszczenia w znaczeniu procesowym. Tego rodzaju zmiana jest w świetle art. 383 kpc niedopuszczalna.

Taka jego ocena prowadzi do wniosku , że w ramach apelacji Sąd II instancji jest zobowiązany rozpoznać sprawę tak, jakby do tej zmiany nie doszło , a przedmiotem sporu było roszczenie procesowe powoda w dotychczasowym kształcie określonym przez żądanie oraz dotychczasową [przed nieskuteczną procesowo zmianą] jego podstawę faktyczną.

Odnosząc te uwagi do realiów rozstrzyganego sporu uznać należy , że powód dokonał na rozprawie w dniu 29 września 2021r niedopuszczalnej , w rozumieniu powołanej normy procesowej zmiany swojego roszczenia o ile wywodzone ono było z umowy o odprawę zawartej przez strony w dniu 27 czerwca 2013r.

Powołał bowiem dla niezmienionego żądania , inną niż dotychczas , podstawę faktyczną. Zmiana ta wynikała stąd , iż uznając iż nadal świadczenie w kwocie 44 516, 14 zł / jest mu od pozwanej należne , zmienił jednak zupełnie podstawę jej przyznania , w porównaniu z tą , którą powoływał dotąd , przed Sądem Okręgowym [a także przed Sądem II instancji do czasu wydanie przez Sąd Najwyższy orzeczenia kasatoryjnego i wyrażenia w motywach stanowiska prawnego co do skutku dla kontynuowania kadencji prezesa przez powoda , jaki wynikał z powołania zarządu spółki w nowym składzie osobowym z jego wyłączeniem].

Wystarczy przypomnieć , że uprzednio podstawą tą było zdarzenie w postaci złożenia przez niego oświadczenia o rezygnacji z dotąd piastowanej funkcji prezesa zarządu w następstwie wypowiedzenia przez spółkę umowy o pracę [na stanowisku dyrektora generalnego] / paragraf 1 ustęp 2 lit d/ umowy. Powód negował przy tym istnienie podstaw

do takiego wypowiedzenia twierdząc , że uchwała z dnia 7 maja 2016r nie pozbawiła go dotychczasowej funkcji , która wykonywał nadal w warunkach dalszego trwania kadencji organu zarządzającego spółki.

Po opisanej zmianie , podstawą tego świadczenia [w niezmienionym rozmiarze ilościowym] miało , zgodnie z jego stanowiskiem , być odwołanie prezesa ze składu zarządu spółki / paragraf 1 ust. 1 umowy / bez powiązania go z wypowiedzeniem umowy o pracę , przy czym bardziej szczegółowe fakty uzasadniające tak zmienioną podstawę faktyczną żądanie nie zostały , w oświadczeniu pełnomocnika powoda z dnia 29 września 2021r , podane.

Jest to zatem nowe roszczenie , które o ile jego zgłoszenie odpowiadałoby wymaganiom procesowym / art. 193 par 2¹ i par. 3 kpc w zw z art. 391 par. 1 kpc zostałoby przez Sąd II instancji przekazane do rozpoznania Sądowi właściwemu/

Ponieważ zmiana przybrała jedynie formę oświadczenia pełnomocnika powoda złożonego na rozprawie , mogło zostać zeryfikowane tylko w sposób wskazany wyżej.

Już tylko na marginesie należy wskazać , że ocena Sądu II instancji nie zamyka drogi S. K. (1) do dochodzenia tak zidentyfikowanego roszczenia procesowego w kolejnym zapoczątkowanym przez niego procesie.

Wówczas strona przeciwna będzie się miała też możliwość podjęcia obrony procesowej przed nim. Jak dotąd nie była ona przez Grupę (...) SA podejmowana skoro podstawa faktyczna dochodzenia części odprawy była formułowana , w sposób istotny , inaczej.

Jak wskazano uprzednio , dokonana nieskutecznie zmiana żądania w postępowaniu odwoławczym powoduje , że Sąd II instancji zobowiązany jest rozpoznać sprawę tak , jakby ta zmiana nie miała miejsca.

Zatem przedmiotem oceny apelacyjnej , w granicach zaskarżenia i w granicach jego podstaw jest to , czy roszczenie powoda o ile ma ono swoje źródło w postanowieniu paragrafu 1 ust. 2 lit d / umowy o odprawę jest S. K. (1) należne.

Na tak zadane pytanie należy udzielić odpowiedzi przeczącej .

Powód opierał je na twierdzeniu , że pomimo podjęcia przez radę nadzorczą spółki uchwały o powołaniu zarządu spółki w nowym składzie w dniu 7 maja 2016r ., nadal tę funkcję pełnił , kontynuując pięcioletnią[łączną] kadencję zapoczątkowaną powołaniem do zarządu i na funkcję jego prezesa uchwałą rady nr (...)29 marca 2013r.

Podnosił , że jego mandat do pełnienia obowiązków piastuna tego organu ustał po jego stronie dopiero , gdy złożył oświadczenie o rezygnacji z tej funkcji , co nastąpiło ze skutkiem na 30 września 2016r .

W konsekwencji tych depozycji utrzymywał , że odprawa jest mu należna dlatego , że nadal pełnił funkcję prezesa zarządu pozwanej , kiedy w dniu 6 czerwca 2016r spółka wypowiedziała mu umowę o pracę , w charakterze dyrektora generalnego do czego [w warunkach opisanej kontynuacji kadencji i sprawowania funkcji] nie miała podstaw.

Przy związaniu Sądu Apelacyjnego stanowiskiem prawnym Sądu Najwyższego , który przesądził jak należy , z punktu widzenia oceny dalszej kontynuacji kadencji członka zarządu przez powoda , oceniać fakt podjęcia przez radę nadzorczą spółki uchwały z 7 maja 2016r nr(...) o powołaniu nowego składu zarządu , na kolejną [pięcioletnią] łączną kadencję uznać należy , że w czasie kiedy spółka wypowiedziała powodowi umowę o pracę , już funkcji prezesa zarządu nie pełnił , bo jego kadencja upłynęła wcześniej [7 maja 2016r].

Dlatego też jego, złożone wobec pozwanej , datowane na 26 września 2016r. oświadczenie o rezygnacji z tej funkcji było nieskuteczne. Nie zrodziło wobec tego skutku zaistnienia zdarzenia z którym , na podstawie paragrafu 1 ust. 2 lit d/ powód łączył powstanie po swojej stronie uprawnienia do otrzymania odprawy [której części dochodził w rozpoznawanej sprawie].

Sąd II instancji jeszcze raz podkreśla , że wyrażona tu ocena odnosi się tylko do roszczenia , które było przedmiotem sporu stron ze wskazanego tytułu, przedmiotu opisanego przez żądanie i powołane dla jego uzasadnienia okoliczności faktyczne.

Nie przesądza ani nie nawet nie wpływa na potencjalny wynik możliwego innego sporu , którego przedmiotem byłoby świadczenie z tytułu odprawy , na innej podstawie wynikającej z treści umowy stron z dnia 27 czerwca 2013r.

Z podanych przyczyn w uznaniu , że apelacja strony pozwanej jest uzasadniona , Sąd II instancji na podstawie art. 386 par 1 kpc. orzekł reformatoryjnie , w sposób wskazany w punkcie 1 , I i II wyroku

Jako uzasadnione Sąd II instancji ocenił także żądanie pozwanej , domagającej się orzeczenia zwrotu przez S. K. (1) spełnionego na jego rzecz świadczenia , w wykonaniu prawomocnego orzeczenia Sądu Apelacyjnego z dnia 8 czerwca 2018r w sprawie (...) i poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w K..

Podstawą dla orzeczenia takiego obowiązku była odpowiednio stosowana norma art. 415 kpc w zw z art. 398¹⁵ par. 1 zd ostatnie kpc. /pkt 2 sentencji wyroku / .

Nie było przy tym pomiędzy stronami przedmiotem sporu to , że S. K. (1) w wykonaniu tych orzeczeń otrzymał od pozwanej świadczenie objęte żądaniem zwrotu, w łącznej kwocie 103 301, 52 złotych / por. także k. 299v akt /.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu , postępowania apelacyjnego i kasacyjnego / punkt1 II oraz 3 sentencji orzeczenia / była norma art. 98 par. 1 i 3 w zw. z art. 108 par. 1 i 391 par.1 kpc i wynikająca niego dla wzajemnego rozliczenia stron z tego tytułu, zasada odpowiedzialności za wynik sprawy.

Kwota należna wygrywającej pozwanej od przegrywającego powoda w odniesieniu do kosztów procesu , została ustalona na podstawie par 2 pkt 6 rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 [DzU z 2015 poz. 1800].

Na obciążające S. K. (1) koszty postępowania apalacyjnego i kasacyjnego , w łącznej kwocie 16 100 złotych złożyły się:

Wniesione przez Grupę (...) SA opłaty od apelacji i skargi kasacyjnej , w kwotach po 4 000 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika spółki będącego adwokatem, w postępowaniu apelacyjnym oraz za wniesienie skargi kasacyjnej / sumy po 4050 złotych/ , ustalone na podstawie par. 2 pkt 6 w zw z par. 10 ust. 1 pkt 2 oraz ust.4 pkt 2 wskazanego wyżej rozporządzenia.

SSA Józef Wąsik SSA Grzegorz Krężolek SSO / del / Adam Sęk